Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (muutoksenhakujaosto)

11 päivänä joulukuuta 2014*

Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Valitus, joka on laadittu muulla kielellä kuin kielellä, jolla valituksen kohteena oleva virkamiestuomioistuimen päätös on laadittu — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

Asiassa T-330/14 P,

jossa on kyse valituksesta, jossa vaaditaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 21.1.2014 antaman tuomion Jelenkowska-Luca v. komissio (F-114/12, Kok. H., EU:F:2014:3) kumoamista,

Ewelina Jelenkowska-Luca, Euroopan komission virkamies, kotipaikka Rooma (Italia), edustajinaan asianajajat D. de Abreu Caldas, J.-N. Louis ja M. de Abreu Caldas,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi K. Herrmann ja V. Joris, sittemmin Herrmann ja J. Currall,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (muutoksenhakujaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti M. Jaeger sekä tuomarit M. Prek ja G. Berardis (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 9 artiklan nojalla tekemällään valituksella valittaja eli Ewelina Jelenkowska-Luca vaatii kumottavaksi Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 21.1.2014 antaman tuomion Jelenkowska-Luca v. komissio (F-114/12, Kok. H., jäljempänä valituksenalainen tuomio, EU:F:2014:3), jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi Jelenkowska-Lucan nostaman kanteen, jolla vaadittiin kumottavaksi Euroopan komission 11.7.2012 antama päätös hylätä Jelenkowska-Lucan tekemä valitus, joka koski henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston (PMO) 25.8.2010 tekemää päätöstä evätä tältä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 4 artiklan 1 kohdassa säädetty ulkomaankorvaus.

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

Tosiseikat, asian käsittelyn vaiheet ja valittajan vaatimukset

2 Virkamiestuomioistuin antoi 21.1.2014 valituksenalaisen tuomion puolaksi, joka oli oikeudenkäyntikieli, jonka valittaja oli valinnut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan, jota virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 29 artiklan nojalla sovelletaan virkamiestuomioistuimeen, mukaisesti kumoamiskanteensa virkamiestuomioistuimessa nostaessaan. Kyseinen tuomio annettiin 22.1.2014 tiedoksi valittajalle.

3 Ranskaksi laaditulla ja unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.3.2014 jättämällään valituskirjelmällä valittaja teki käsiteltävänä olevan valituksen.

4 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamo ilmoitti 15.4.2014 päivätyllä kirjeellä valittajalle, että unionin yleisen tuomioistuimen kirjaajan ohjeiden 7 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti valitusta ei voitu kirjata, koska sitä ei ollut laadittu työjärjestyksen 136 a artiklassa vahvistetulla kielellä, joka tässä tapauksessa oli puola.

5 Yksi valittajan edustajista pyysi 2.5.2014 päivätyllä kirjeellä unionin yleisen tuomioistuimen presidenttiä tutkimaan uudelleen päätöksen olla kirjaamatta valitusta ja hyväksymään maksutta sen rekisteröiminen valituskirjelmän jättämispäivänä, joka oli 31.3.2014. Tästä todettiin, että Jelenkowska-Luca oli kääntynyt asianajotoimistonsa puoleen vain muutama päivä ennen valituksen tekemiselle asetetun määräajan päättymistä ja että hän oli esittänyt sille kaikki merkitykselliset asiakirjat valituksenalainen tuomio mukaan lukien ranskaksi täsmentämättä kuitenkaan, että oikeudenkäyntikieli ensimmäisessä oikeusasteessa oli ollut puola.

6 Koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kyseinen kirje sisälsi pyynnön saada poikkeus kieliä koskeviin järjestelyihin työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla, se päätti kirjata valituksen, toimitti 18.6.2014 kyseisen kirjeen komissiolle ja kehotti tätä edellä mainitun määräyksen nojalla esittämään kyseistä pyyntöä koskevat huomautuksensa.

7 Komissio esitti 1.7.2014 huomautuksensa pyynnöstä saada poikkeus kieliä koskeviin järjestelyihin. Se vastusti pyyntöä ja väitti muun muassa, että kyseinen pyyntö oli esitetty myöhässä, koska unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt antaa lupa muun kielen kuin työjärjestyksen 136 a artiklan mukaisesti määrätyn oikeudenkäyntikielen käyttämiseen ennen valituksen tekemiselle asetetun määräajan päättymistä, koska määräajat ovat ehdottomia.

8 Komission huomautukset annettiin 18.8.2014 tiedoksi valittajalle.

9 Valittaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudellinen arviointi

10 Työjärjestyksen 145 artiklan mukaan tilanteessa, jossa valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi kokonaan tai osittain puuttuvat tai jos valitus on kokonaan tai osittain selvästi perusteeton, unionin yleinen tuomioistuin voi milloin tahansa esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella hylätä kokonaan tai osittain valituksen perustellulla määräyksellä.

11 Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo saaneensa tarvittavat tiedot asiakirja-aineistosta ja päättää kyseisen artiklan mukaisesti ratkaista asian sen käsittelyä jatkamatta.

12 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön liitteessä I olevan 9 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan virkamiestuomioistuimen lopullisiin päätöksiin samoin kuin päätöksiin, joilla tehdään vain osittainen asiaratkaisu, tai päätöksiin, joilla ratkaistaan väite toimivallan puuttumisesta tai siitä, että asia on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, voidaan hakea muutosta unionin yleiseltä tuomioistuimelta kahden kuukauden kuluessa sen päätöksen tiedoksiantamisesta, johon muutoksenhaku kohdistetaan.

13 Työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan mukaisesti tätä prosessuaalista määräaikaa pidennetään pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan prosessuaalinen määräaika ja pitkiä etäisyyksiä koskeva määräaika eivät ole erillisiä, joten kun prosessuaalinen määräaika päättyy, sitä on pidennettävä pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä (ks. määräys 7.7.2014, Gomes Moreira v. ECDC, T-39/14 P, Kok. H., EU:T:2014:684, 5 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

14 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on lisäksi niin, että valituksen tekemisen määräaika on ehdoton, koska se on asetettu oikeudellisten tilanteiden selkeyden ja varmuuden takaamiseksi sekä syrjinnän ja mielivaltaisen kohtelun välttämiseksi oikeudenhoidossa, ja unionin tuomioistuimien on viran puolesta tutkittava, onko sitä noudatettu (ks. edellä 13 kohdassa mainittu määräys Gomes Moreira v. ECDC, EU:T:2014:684, 6 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

15 Käsiteltävässä asiassa asiakirja-aineistosta ilmenee, että valituksenalainen tuomio annettiin tiedoksi valittajalle 22.1.2014. Tästä seuraa, että määräaika valituksen tekemiselle – pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä pidennettynä – päättyi 1.4.2014. Valittaja teki valituksensa valituksenalaisesta tuomiosta 31.3.2014 eli päivä ennen edellä mainitun määräajan päättymistä.

16 Työjärjestyksen 136 a artiklan mukaan virkamiestuomioistuimen päätöksistä tehtyjen valitusten oikeudenkäyntikieli on kieli, jolla valituksen kohteena oleva kyseisen tuomioistuimen päätös on laadittu, sanotun rajoittamatta työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa ja 3 kohdan neljättä alakohtaa.

17 Unionin yleisessä tuomioistuimessa valituksen tekevien asianosaisten on siis noudatettava kantajan virkamiestuomioistuimessa käsitellyssä asiassa valitsemaa oikeudenkäyntikieltä (ks. vastaavasti ja analogisesti määräys 20.5.2010, Petrides v. komissio, C-64/98 P-REV, EU:C:2010:279, 15 kohta).

18 Työjärjestyksen 35 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, joka kuuluu I osaston, jonka otsikko on ”Kieliä koskevat järjestelyt”, 5 lukuun, sallitaan kuitenkin unionin yleisen tuomioistuimen asianosaisen pyynnöstä ja toisen asianosaisen kuulemisen jälkeen antaa lupa käyttää oikeudenkäyntikielenä kokonaan tai osittain muuta kyseisen työjärjestyksen 35 artiklan 1 kohdassa mainittua kieltä. Tästä on oikeuskäytännössä jo katsottu, että kun kyseessä on pyyntö saada poikkeus käytettävää oikeudenkäyntikieltä koskevasta säännöstä, tällaisen pyynnön on oltava tapauskohtaisesti ja yksityiskohtaisesti perusteltu (määräys 13.5.1993, Ladbroke Racing v. komissio, T-74/92, Kok., EU:T:1993:41, 14 kohta) erityisesti, kun kantaja tai valittaja tekee sen itse (määräys 24.1.1997, EFMA v. neuvosto, T-121/95, Kok., EU:T:1997:6, 10 kohta).

19 Työjärjestyksen 35 artiklan 3 kohdassa määrätään lisäksi, että ”oikeudenkäyntikieltä käytetään erityisesti asianosaisten kirjelmissä ja suullisissa lausumissa sekä niiden liiteasiakirjoissa samoin kuin unionin yleisen tuomioistuimen pöytäkirjoissa ja päätöksissä” ja että ”muulla kuin oikeudenkäyntikielellä esitettyihin liiteasiakirjoihin on oheistettava oikeudenkäyntikielelle tehty käännös”.

20 Kuten edellä 2 kohdassa jo täsmennettiin, käsiteltävässä asiassa kieli, jolla valituksenalainen tuomio on laadittu, ja siis valituksen käsittelyn kieli, on puola.

21 Valittajan unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittama valitus oli kuitenkin laadittu ranskaksi eikä sen liitteenä ollut puolankielistä käännöstä eikä pyyntöä saada poikkeus kieliä koskeviin järjestelyihin.

22 Vasta kuukauden valituksen tekemiselle asetetun määräajan – sellaisena kuin sen on pitkien etäisyyksien vuoksi kymmenellä päivällä pidennettynä – päättymisen jälkeen ja 15 päivää sen jälkeen, kun unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamo oli ilmoittanut, ettei valitusta voitu kirjata, koska käytetty kieli ei ollut työjärjestyksen 136 a artiklassa määrätty kieli (ks. edellä 4 kohta), valittajan edustaja lähetti edellä mainittuun kirjaamoon kirjeen, joka sisälsi pyynnön saada poikkeus kieliä koskeviin järjestelyihin (ks. edellä 5 kohta).

23 Riippumatta siitä, ovatko valittajan kyseisessä kirjeessä esittämät syyt riittävän tapauskohtaisia ja yksityiskohtaisia perusteluja, joilla voidaan oikeuttaa poikkeus valittajan virkamiestuomioistuimessa tekemästä alkuperäisestä kielivalinnasta, koskevan vaatimuksen mukaisia, on todettava, että valittajan tässä asiassa esittämän kaltainen pyyntö, joka koskee poikkeusta kieliä koskevasta järjestelystä, joka on tehty valituksen tekemiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen ja jonka kohteena on nimenomaisesti valituskirjelmä, joka on laadittu kielellä, joka ei ole oikeudenkäyntikieli, ei voi johtaa siihen, että tämän toisen kielen käyttäminen valituskirjelmässä sallitaan taannehtivasti ja että valitus saatetaan näin ollen jälkikäteen työjärjestyksessä määrättyjen, kieliä koskevia järjestelyjä koskevien sääntöjen mukaiseksi.

24 Koska poikkeus oikeudenkäyntikielen käyttämistä koskevasta säännöstä edellyttää lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen hyväksyntää tapauskohtaiset ja yksityiskohtaiset perustelut sisältävän pyynnön esittämisen jälkeen, valittajan on osoitettava huolellisuutensa esittämällä kyseinen pyyntö ajoissa, kun otetaan huomioon valituksen tekemiselle asetettu määräaika.

25 On näin ollen katsottava, että koska tätä valitusta ei ole tehty valituksenalaisen tuomion antamiseen johtaneen asian oikeudenkäyntikielellä eli puolaksi, sitä ei ole tehty unionin yleisen tuomioistuimen kieliä koskevien järjestelyjen mukaisesti, minkä vuoksi se on jätettävä tutkimatta (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 17 kohdassa mainittu määräys Petrides v. komissio, EU:C:2010:279, 16 kohta) ja että tällaista tutkimatta jättämistä koskevaa syytä ei voida kiertää pyynnöllä, joka koskee kieliä koskevista järjestelyistä poikkeamista ja joka on tehty valituksen tekemiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen.

26 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valitus on jätettävä tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, eikä sitä tarvitse antaa tiedoksi komissiolle eikä siitä, onko poikkeusta kieliä koskevista järjestelyistä koskevaa pyyntö perusteltu, tarvitse lausua.

Oikeudenkäyntikulut

27 Koska tämä määräys annettiin ennen valituskirjelmän tiedoksiantamista komissiolle, on riittävää katsoa, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan, jota saman työjärjestyksen 144 artiklan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (valituksia käsittelevä jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus jätetään tutkimatta.

2) Ewelina Jelenkowska-Luca vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 11 päivänä joulukuuta 2014.

E. Coulon
kirjaaja

M. Jaeger
presidentti